

1989, 14. února – Sdělení VONS č. 919 „Eva Vidlařová nadále ve vazbě“ o rozhodnutí Krajské prokuratury v Brně zamítnout žádost Evy Vidlařové o propuštění z vazby a o změně právní kvalifikace jejího jednání z trestného činu nadržování na trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí.

Starší prokurátor Krajské prokuratury v Brně JUDr. Pavel Indra rozhodl dne 1. 2. 1989 usnesením, že žádost ing. Evy Vidlařové, obviněné z trestného činu nadržování (viz sdělení č. 871)¹, o propuštění z vazby na svobodu se jako nedůvodné zamítá.² Prokurátor souhlasí s tím, že pominuly koluzní důvody vazby, neboť v její věci byli už vyslechnuti všichni svědci. Trvá však na tom, že by Eva Vidlařová mohla pokračovat v trestné činnosti, tj. nadále zasahovat do trestního stíhání Petra Cibulky. Prokurátor doslova uvádí: „Z předchozí činnosti obviněné i ze současného jejího postoje k vyšetřované věci jasně vyplývá, že obviněná svoje jednání nepovažuje za trestnou činnost. Z toho důvodu nelze pominout obavu, že by obviněná po propuštění na svobodu svým jednáním nadále negativně neovlivňovala trestní stíhání obviněného Petra Cibulky.“ Dovožovat obavu, že obvinění bude pokračovat v trestné činnosti jen z toho, že své jednání – které navíc nepopírá – nepovažuje za trestnou činnost, je naprosto protiprávní, neboť to upírá obviněnému právo hájit se a navíc se to přičí zásadě presumpce nevinny. Je nyní na soudu, aby v případném řízení o stížnosti proti tomuto usnesení prokurátora dal průchod právu a Evu Vidlařovou z vazby propustil.³

Podle potvrzených zpráv došlo v minulých dnech ke změně právní kvalifikace stíhaného jednání Evy Vidlařové. Její zasahování do vyšetřování v trestní věci proti Petru Cibulkovi není nadále posuzováno jako trestný čin nadržování, nýbrž jako trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171/1a, c trestného zákona, za nějž může být potrestána odnětím svobody až do pěti let – v případě nadržování to bylo pouze do tří let.

Informace o Chartě 77, r. 12, 1989, č. 4, s. 16.

POZNÁMKY

- ¹ Dokument č. 875. K případu viz dále sdělení VONS č. 956, 962, 967, 985, 1000 a 1094, dokumenty č. 960, 966, 971, 989, 1004 a 1098.
- ² Viz usnesení staršího prokurátora Krajské prokuratury v Brně o zamítnutí žádosti E. Vidlařové o propuštění z vazby ze 17. 1. 1989 uložené in: LP, Sb. VONS, inv. č. 321, sign. II/1, kart. 54.
- ³ Za propuštění Vidlařové byla pořádána petice, kterou do dne odeslání 17. 2. 1989 podepsalo 551 občanů. K tomu viz článek „Další protesty a solidarita z domova“ in: *Informace o Chartě 77*, r. 12, 1989, č. 5, s. 17. Mluvčí Charty 77 případ zmínili ve svém dopisu představitelům účastnických zemí Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě ze 17. 1. 1989 o razích proti účastníkům Palachova týdne a v dopise maďarským přátelům z 28. 2. 1989 v souvislosti s pořádáním manifestace solidarity s československými politickými vězni v Budapešti. CÍSAŘOVSKÁ, Blanka – PREČAN, Vilém (eds.): *CHARTA 77: Dokumenty 1977–1989*, sv. 2, Praha 2007, s. 1069 a 1090.